

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructæ

De Provisione Et Obtentione Beneficiorvm

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

104. An illa honoris prærogativa extendat se ad jus sepulturæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74485](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74485)

qui. Barb. juris Eccl. l. 3. c. 12. n. 214.) & sessionibus in Ecclesia, aliisque actibus similibus præ ceteris laicis, c. nobis. Pirh. n. 36. Lott. loc. cit. n. 2. quamvis. Fagnan. in cit. c. nobis. n. 12. putet, Dominum temporalem loci, qui contentiosam jurisdictionem fori externi obtinet, etiam in patronata Ecclesia debere præcedere patronum, præsertim si jurisdictionem habeat in ipsum etiam patronum. Idem censet Card. de Luca in sum. juris. p. 1. 17. dum ait: habere primum locum post principem, vel magistratum, primam figuram faciente in distributione palmarum, candelæ &c. super alios sæculares digniores, Nequaquam tamen ei conceditur locus in sacratio, seu presbyterio seu diaconio (quod est locus ante altare majus cancellis divisus à reliqua Ecclesia, ubi presbytero facta peragenti, qui funguntur diaconi & subdiaconi munere assistunt. c. 1. de vita & honest. cler. Lott. l. 1. q. 13. n. 20.) multoque minus hæc prærogativa indulgeretur scemina, si ad eam spectaret jus patronatus; Lott. cit. q. 4. n. 4. & seq. l. 2. juxta decif. Rotæ in una Valentina capella. 5. Martii 1589. ex mente S. Congregationis rituum; siquidem ibi nulli laicorum est locus cit. c. 1. (intellige quod ad effectum sedendi vel standi, cum ipsis ministris; secus ad effectum recipiendi Eucharistiam, vel orandi. Lott. cit. q. 13. n. 26. citans Abb. in cit. c. & Pavin. de visitat. p. 2. q. 8. n. 36. Ita etiam, ut si laicus diu illuc admisus esset; respectu ministrorum Ecclesie semper reputetur actus meræ voluntatis; nec consequenter ex quantocunque tempore intelligeretur ei jus quæsitum, nisi doceatur de quadragenaria cum titulo vel immemoriali, propter juris resistentiam. Lott. q. 13. n. 27. Quamvis tamen in sacratio ponatur etiam sedes regia à regione sedis Episcopalis, eò quod is sit persona sacra propter inunctionem in brachio, possitque etiam non habere sacrum ordinem; officium simplicis subdiaconi ministrando Episcopo exercere, de quo vide Lott. cit. q. 13. n. 30. & seq.

2. Secundò: quòd ei debeatur præcedentia, dum exhibentur communia obsequia, ut nimirum primus admittatur ad osculum pacis, primus de laicis thurificetur, primus accipiat palmam, candelam, Card. Luca loc. cit. Lott. loc. cit. citans Rotam apud Mant. decif. 244. n. 1. & Lamb. l. 3. q. 1. n. 15. Barb. loc. cit.

3. Tertiò: quòd, si ratione personæ id ei congruat, v. g. dum patronus est Rex vel princeps aliquis magnus aut supremus, ei venienti ad Ecclesiam clerici debeant obviam ire processionaliter usque ad ambitum Ecclesie, eumque excipere. gl. magna in c. unicum, hoc tit. in 6. Pirh. loc. cit. Lott. n. 3. citans Abb. Hostiens Jo. And. in c. nobis. Et Chassan. in Catal. gloria mundi, parte 4. consid. 80. &c. Modò tamen per hoc Ecclesie nihil deperat proprii decoris. Unde si patronus vellet quotidie ita solenniter sibi occurrere, utique hoc justè ei posset denegari. Lott. n. 4. citans Butrio in c. nobis. n. 21. An verò præterea debeatur patrono Ecclesie, ut in jus vocari non possit, nisi præmissa venia petitione, sicut de parentibus & patronis libertorum in jure cavetur, dubitari ait Pirh. loc. cit. viderique sibi verius, quòd etsi id decens, non tamen sit necessarium; cum nullibi id de patrono, de quo hic, in jure sit expressum; citatque pro hoc Zoës. h. t. n. 27. Porro observandum ex Card. de Luca loc. cit. in supradictis præminentiss, seu juribus honorificis certam nihilominus & determinatam regulam generalem dari non posse; sed pendere decisionem ab observantia particulari, vel à generali more regionis, aliisque facti circumstantiis. Item

P. Leuren. Fori Benef. Tom. 11.

observandum ex eodem *ibidem*, in proposito juris patronatus honorifici ac patronalium eminentiarum, non requiri ad justificationem concludentem illam ac exactam probationem, quæ requiritur ad effectum juris præsentandi; sed leviores admitti probationes, etiam in personis potentibus; quæ in hoc non differunt à privatis; cum rigorosa illa forma Tridentini istum casum solius juris patronatus honorifici non percutiat.

Questio: 104. Num dicta honoris prærogativa extendat se quoque ad jus sepulture?

Respondeo primò: si fundator Ecclesie in ipsius foundationis limine reservavit sibi locum pro sepulchro sub expressa lege, ne ibi aliquis alius sepeliatur quàm ipse, & qui fuerint patroni Ecclesie, hæc lex servanda est, pactioque illa nihil ponit contra juris dispositionem; cum fiat, antequam locus ille, in quo eligitur sepulchrum, recipiat consecrationem, vel benedictionem, atque ita in tempore, quo vel ipsa terra liberè potest vendi, ac emi, Lott. l. 2. q. 4. n. 9. citans Boich. in c. abolenda de sepult. n. 8. sed &c. dum jam fundata & extructa Ecclesia, atque ita consecrata vel benedicta cum toto ejus ambitu, aliquis in ea construit capellam aut altare, simulque pacificiter de habendo in tali capella, vel ad tale altare jus sepulchri; nihil vetat id concedi de consensu Episcopi hujusmodi fundatori; cum prohibitio, de qua c. abolenda. non extendat se ad simplicem usum; uti rectè Abb. & Anchar. ad cit. c. 1. n. 5. qui usus in hoc consistit, ut extranei prohibeantur in eodem sepulchro sepeliri. Lott. *ibid.* n. 10. Unde etiam præscindendo à casu hoc foundationis beneficii, posse Episcopum, etiam ad solutionem certæ pecuniæ, concedere in tali capella alicui jus sepulture absque simonia, tenet idem Lott. n. 11. citatque pro hoc Navar. de sepulturis, cons. 1. n. 1. & Ledesm. in sum. p. 2. tr. 12. concl. 34. qui dicat esse communem Thomist. & Garc. p. 5. c. 9. n. 137. eò quòd, ut Ledesm. permisceatur hic honor quidam temporalis, quinon est res spiritualis, ac proinde recipere potest æstimationem & pretium, sitque talis concessio loci, non prout est res sacra, benedicta, aut religiosa (istæ enim qualitates non recipiunt æstimationem, sed veniunt accessorie ad rem ipsam concessam & alienatam) sed prout profana, cujusmodi res reputatur prærogativa illa loci; in quo alius sepeliri non debeat Lott. n. 12. addens tamen n. 13. Hinc id, quod solvitur in eam causam, propriè non esse pretium, sed elemosynam, ut Soto. de just. l. 9. q. 7. art. 3. Spino. de testam. gl. 2. n. 44. Gratian. discip. for. c. 110. n. 6. Quamvis tamen jus illud sepulture à privato, etiam si hic tanquam fundator id acquisivisset, distrahi aut alienari cum dicta pactioe nequeat, sine simonia. Lott. n. 10. 11. 17. & seq. Qui in hoc sensu intelligendum ait Molin. de primogen. l. 1. c. 24. n. 40.

2. Respondeo secundò: de cetero jus sepulture à dicto honore processionis re & ratione diversissimum est. Lott. c. q. 4. n. 7. & seq. citans Lamb. l. 1. p. 1. q. 11. 4. 13. n. 1. & in nullo prorsus symbolizat cum jure patr. de quo vide Lott. n. 22. Unde præscindendo à dicto casu expressa reservationis & acquisitionis juris istius sepulchri à fundatore in limine foundationis pro se & secuturis patronis, certissimè non debetur patrono Ecclesie vel altaris. Lott. n. 21. citans Rot. in Toletana Capella, & sepulchri. 27. junii.

1616. & in Callagur. juris patr. 27. Nov.

1617.

E 2

Qua-